

Сучасний стан розвитку світової та національної економіки доводить, що аграрний потенціал України може гарантувати не лише продовольчу безпеку, але й зробити Україну одним з найважливіших учасників глобального продовольчого ринку. Проте досягнення цієї мети потребує посилення організаційних зусиль держави, виробників і наукової спільноти.

У 2010 р. президією Національної академії аграрних наук України (НААН) було зніційовано та розроблено основні засади економічно-організаційного реформування агропромислового комплексу України.

<...> Зокрема, було доведено, що найслабкішими місцями розвитку АПК є: незавершеність аграрної реформи; розбалансованість ринку й організації виробництва; дефіцит обігових коштів; недостатність інвестицій та, як наслідок, недотримання технологій. Відтак відсутність послідовної державної політики, обмеженість фінансових ресурсів, низька культура землеробства стримували розвиток аграрного бізнесу та притік інвестицій у сільське господарство.

НААН для вирішення цих проблем було розроблено стратегію та основні економіко-організаційні аспекти реформування галузі. Ці напрацювання лягли в основу пріоритетів: формування прозорого ринку земель сільськогосподарського призначення; розвитку фінансово-економічного забезпечення; розвитку базових галузей сільського господарства та їхнього технічного переоснащення; розвитку аграрних ринків та зовнішньоекономічної діяльності.

У 2011 р. Міністерством аграрної політики та продовольства України спільно з Національною академією аграрних наук України та іншими органами виконавчої влади пройдено черговий етап реалізації цієї стратегії. Схвалена загальними зборами НААН, вона поетапно допрацьовувалась на Науково-технічній раді Міністерства аграрної політики та продовольства України, була прийнята колегією Міністерства та доповідалась міністром у Кабінеті Міністрів України. Стратегія визначила пріоритети 2011 р. у напрямках: «Розвиток сільського господарства та земельна реформа» у виконанні програми економічних реформ 2010–2014 рр. «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава». Стрижнем наступного етапу реформ мають стати формування і подальша розробка ідеології створення сприятливих умов для господарювання, прозорих принципів державного регулювання, дотримання курсу на інтенсифікацію виробництва *(Безуглий М., Присяжнюк М. Сучасний стан реформування аграрно-промислового комплексу України. – К. : Аграр. наука, 2012. – С. 4–5).*